

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการทำเครื่องประดับจากกะลามะพร้าวสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนดาศลิประชาสรรค์ มีขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตร 4 ขั้นตอน คือ 1) การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน 2) การพัฒนาหลักสูตร 3) การทดลองใช้หลักสูตร 4) การประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตร กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ปีการศึกษา 2549 โรงเรียนดาศลิประชาสรรค์ จำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แบบสอบถาม 2) แบบสัมภาษณ์ 3) แบบทดสอบวัดความรู้ 4) แบบประเมินทักษะปฏิบัติ 5) แบบประเมินความคิดเห็นของผู้เข้ารับการฝึกอบรม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าสถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย สถิติทดสอบที (t-test) และการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis)

ผลการวิจัยพบว่า

1) การศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการทำเครื่องประดับจากกะลามะพร้าวสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนดาศลิประชาสรรค์ พบว่า นักเรียน ครู ภูมิปัญญาท้องถิ่น มีความต้องการให้มีหลักสูตรฝึกอบรมการทำเครื่องประดับจากกะลามะพร้าว โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับ ประวัติการทำเครื่องประดับจากกะลามะพร้าวของอำเภอดาศลิ ความรู้เกี่ยวกับมะพร้าว การเตรียมกะลามะพร้าว การจัดการอาชีพหัตถกรรมจากกะลามะพร้าว การประดิษฐ์เครื่องประดับจากกะลามะพร้าว โดยใช้รูปแบบการฝึกอบรมเน้นการปฏิบัติ

2) หลักสูตรฝึกอบรมประกอบด้วย ความเป็นมาและความสำคัญ หลักการ จุดมุ่งหมายหลักสูตร เนื้อหา วิธีการฝึกอบรม สื่ออุปกรณ์ การวัดและประเมินผล โดยเนื้อหาของหลักสูตรเป็นภาคทฤษฎี 4 หน่วย ได้แก่ ประวัติการทำเครื่องประดับจากกะลามะพร้าวของอำเภอดาศลิ ความรู้เกี่ยวกับมะพร้าว การเตรียมกะลามะพร้าว การจัดการอาชีพหัตถกรรมจากกะลามะพร้าวและภาคปฏิบัติ 1 หน่วย ได้แก่ การประดิษฐ์เครื่องประดับจากกะลามะพร้าว

3) การทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมกับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 จำนวน 3 วัน โดยการบรรยาย การสาธิต และการฝึกปฏิบัติ พบว่านักเรียนมีความสนใจและตั้งใจ สามารถฝึกปฏิบัติด้านการทำเครื่องประดับจากกะลามะพร้าวได้

4) ผลการประเมินผลและการปรับปรุงหลักสูตร พบว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 มีความรู้หลังการฝึกอบรม สูงกว่าก่อนการฝึกอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการประเมินระหว่างการทำฝึกอบรมด้านทักษะปฏิบัติ นักเรียนสามารถฝึกปฏิบัติการทำเครื่องประดับจากกะลามะพร้าวได้ในระดับมาก และการประเมินหลังการใช้หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้

This research aims to develop the training curriculum on making coconut shell ornaments for fourth level-secondary education students of Takhliprachasan School. The development of the training curriculum consisted of 4 stages as follows: 1) the investigation of the basic data, 2) the development of the training curriculum, 3) the curriculum implementation, and 4) the evaluation and improvement of the curriculum. The sample group consisted of 40 fourth level-secondary education students during the 2006 academic year of Takhliprachasan School. The instruments used were 1) a questionnaire, 2) an interview schedule, 3) a knowledge test, 4) a practical skill development form, and 5) a questionnaire on the trainees' opinion. The data was analyzed to calculate percentage, mean (\bar{X}), t-test, and content analysis.

The results of the research indicated that:

1. regarding the basic data study of the training curriculum development on making coconut shell ornaments for the students of Takhliprachasan School, it showed that the students, teachers and local craftsmen needed to have the training curriculum for making coconut shell ornaments based on the history of making coconut shell ornaments in Takhli District, knowledge of coconut shells, coconut shell preparation, the management of the coconut shell products, and the making coconut shell ornaments emphasizing practical training.

2. the training curriculum consisted of the background and its historical importance, the principles, the curriculums objectives the contents, training methods, teaching equipment, measurement and evaluation. The scope of the curriculum contents could be divided into 4 units: the history of making coconut shell ornaments in Takhli District, knowledge of coconuts, coconut shell preparation, the career management of the coconut shell producers and one practical unit course for making coconut shell ornaments.

3. the training curriculum was implemented with the fourth level-secondary education students for 3 days by lecture, demonstration and training, it was found that the students were interested in training and able to make coconut shell ornaments.

4. according to the results of the training curriculum evaluation, it indicated that the knowledge of the students after the training was higher than the previous training at a .05 level of statistical significance. Regarding the training session evaluation, all the students were able to make coconut shell ornaments at a high level and the evaluation after using the developed curriculum was appropriate for use.